

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Prima. Primum iubetur Ionæ, ut proficiscatur in Niniue ad prophetandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

INCIPIIT

IONAS PROPHEA.

CAPVT PRIMVM.

Capitis summarium. Primum iubetur Ione, ut proficiscatur in Ninive ad prophetandum. Secundo, ponitur inobedientia eius. Tertio, de uento in mare à Deo misso, & periculo nauis, ac proinde Ione & aliorum afflictione. Quarto, de sorte missa, & Ione per eam deprehensione. Quinto, Ionas à nautis interrogatus, ueritatem profitetur. Sexto, dicit nautis in uerbo Domini, ut eum mittant in mare, & cessabit mare à nauis.

PARS PRIMA.

ET factum est uerbum Domini ad Ionam filium Amathi, dicens: Surge, & uade in Ninive ciuitatem grandem, & prædica in ea, quia ascendit malitia eius coram me.

o Quod

Quod hic à principio, & conuinctio ponitur, quidam putant aliquid supplendum, ut bene conuenit, sic enarrantes: **I**sraëlitis uerbum propellentibus, & odientibus Prophetas ueritatis, non mittitur illis ultra **I**onas, qui, ut diximus in prologo, illis prius missus fuerat. Tum, ut aiunt, bene congruit: Et factum est &. Sed uere hæc ratio nulla est, nam & **E**zechiel sic omnino incipit, & tamen non prophetauit à principio alijs quàm **I**sraëlitis. Ceterum hæc est phrasys **H**ebraeis communis, sepe uti conuinctionibus eiusmodi, ut in compluribus **S**cripturae locis est uidere. Verum non dubito, eum à **D E O** missum ad **N**iniuitas, ut **I**sraëlitarum ceruix durissima palam fieret. Illi siquidem mox ad uerbum **P**rophetæ respuerunt, istis in cordis sui duritie permanentibus. Idcirco **D**ominus iudeis ueritatem non suscipientibus ait **M**atthæi duodecimo, & **L**ucæ undecimo: **V**iri **N**iniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam, quia poenitentiam egerunt, ad prædicationem **I**onæ. Quasi diceret: Vos autem, me prædicante, non respiscitis, illis me longè minori mox adquiescentibus.

Igitur factum est uerbum **D**omini ad **I**onam filium **A**mathi. Multi adserunt eum filium fuisse mulieris uiduæ **S**areptanæ, quem suscitauit **H**elias: **3**. **R**eg. **17**. quam mulierem palam est fuisse gentilem **L**u. **4**. Sic enim dixit impiorum **S**ynagoga, quæ erat in **N**azareth: **I**n ueritate dico uobis: multæ uiduæ erant in diebus **H**elie in **I**srael, quãdo clausum

clausum est cælum, annis tribus & mensibus sex, cum facta est fames magna in omni terra, & ad nullam illarum misus est Helias, nisi in Sareptam Sydoniæ, ad mulierem uiduam. Ad id enim illius exemplum adlegauit, q̄ gentilis esset, ut liquet intuenti textus ordinem. Proinde autem dicitur filius Amathi, quod interpretatur ueritas, q̄ à ueritatis Propheta fuerit suscitatus. Eo namq; suscitato, mater eius dixit: Nunc cognoui, q̄ Propheta Dei estu, & uerbũ Domini in ore tuo uerum est. Quod tametsi complures adseuerant, non uidetur ita esse. Nam 4. Regum 14. non Sareptanus, sed de Geti, non Palestinorum, sed quæ est in Opher, fuisse dicitur. Nec est uerisimile, quòd si eiusdem uiduæ filius fuisset, nonnihil in libris authenticis reperiretur. Sed neque tertio Regum 17. neque apud Iosephum octauo libro Antiquitatum de filij dictæ uiduæ suscitatione agente, quicquam scribitur. Demum, ipse uiduæ filius, circa principia regni Achab Regis Israël fuit suscitatus, à quo tempore, usque ad principium regni Hieroboam filij Ioas Regis Israël, sub quo omnium consensu Ionas prophetauit, fluxere anni nonaginta septem. Et forsitan prophetauit toto tempore Hieroboam, qui regnauit annis quadragintauno. Illi enim prophetauit ipse Ionas, quòd esset deuideturus Syros, & restitutus terminos Israël, ut ait Iosephus libro nono Antiquit. capite undecimo. Cui bene consentiunt, quæ habentur quarto Regum decimoquarto. Deniq; ipsemet Ionas dicit, se non e gentibus, sed ex Hebræis esse, infra eodem capite.

○ 2 Ex his

FRANC. LAMB. IN IONAM

Ex his omnibus liquet, cum non fuisse dicte uidue filium. Quomodo enim gentilis & Hebraeus fuit? Et quomodo suscitatus est sub Achab, & prophetauit sub Hieroboam? Proinde id pure & simpliciter sentiendum est, quod Amathi est nomen patris sui, quem & puto fuisse Prophetam, iuxta Hebraeorum regulam, qui dicunt, illorum Prophetarum genitores Prophetas esse, qui in eorum libris memorantur. Quicquid aliud dixeris, non erit fixum.

Porro uerbum ipsum quod factum est ad Ionam, Dei iussio fuit, ideoque necessario obseruanda. Iussit autem, ut surgeret, iretque Niniue, ut in ea predicaret uerbum suum. Quod? Non dubium quin illud quod habetur infra capite tertio: Adhuc quadraginta dies &c. de quo suo loco, Deo uolente agemus. Quia, inquit, ascendit malitia eius coram me. Quando ascendit? Nunquid dum ab eo cognita fuit? Minime. Cognitio enim sua, est eterna, sed non ascensus malitiae hominum ad eum. Ascendit aliquorum malitia in conspectu Domini, cum ipsa malitia, quam ante secula praecognouit, perpetratur, & tam augetur, ut propter eam exterminari, aut alioqui flagellari promerentur. Sic dicuntur Niniuitarum iniquitates ascendisse, id est, creuisse coram Domino, ut sit sensus: Vidi quam increuerit, & adaucta sit malitia Niniue. Sic & nunc coram eo ascendit malitia Antichristorum,

Ionas ergo accepta à Deo legatione, debuit mox proficisci ad Niniuitas, quod urgeret ipsa iussio Domini. **Ni-**
mirum

mirum cui libet ab eo misso, euangelizandi incumbit necessitas. Neque licuit ei alio ire, donec prius consummaret ministerium, ad quod adsumebatur. Quid autem fecerit, mox subiungitur.

PARS SECVNDA.

Et surrexit **I**onas, ut fugeret in **T**harsis, a facie **D**omini. Et descendit in **I**oppem, & inuenit nauem euntem in **T**harsis. Et dedit nauulum eius, & descendit in eam, ut iret cum eis in **T**harsis, a facie **D**omini.

Miror qui fiat, ut nonnulli cum **D**eī scriptorum iniuria, uelint **P**rophetas **D**eī, & **S**anctos aliquot magnificare: cuiusmodi sunt, qui **I**onam non peccasse adseuerant. Peccauit enim, & multum quidem, sicut in prologo diximus, et in sequentibus palam fiet. **V**idimus enim, quod a **D**omino missus fuerat, quomodo ergo innocens fuit, dum non adqueiuit deo mittenti? **N**am quemadmodum non licet prophetare his qui non sunt missi, ita missis tacere impiū est. Porro qui sint uere missi, libello proprio, cui titulus, **D**e fidelium uocatione, aperte tractauimus.

At **I**onas, accepta prophetandi iussione, obstitit **D**eō precipienti, & mox uoluit abire in **T**harsis, non dubium, quin in regionem sic uocatam, quam **I**osephus lib. 9. **A**nti-